

gende i nær Overensstemmelse med det Standpunkt, der i det foregaaende er udviklet som Mindretallets principale.

Det er Mindretallets Overbevisning, at der kun paa en af de i det foregaaende af Mindretallet anførte Maader kan opnaas en for Befolkningens store Flertal tilfredsstillende Ordning af Sundheds- og Sygeplejen. Mindretallet agter derfor at stille Forslag i denne Retning, saa snart det nødvendige Grundlag for en Forhandling herom viser sig at være til Stede. Den endelige Behandling af det foreliggende Lovforslag vil sikkert i høj Grad bidrage til at tilvejebringe et saadant Grundlag.

Et Mindretal (Larsen og Nyholm), som i Hovedsagen slutter sig til Flertallet, nærer paa enkelte Punkter, særlig med Hensyn til den Ret, som gives Sygekasseinspektøren overfor de ikke understøttede Sygekasser, en afvigende Anskuelse. I det Mindretallet i Overensstemmelse med denne stiller Underændringsforslag til § 2 i 1ste Affnit og til hele 2det Affnit af Flertallets Ændringsforslag, forbeholder det sig under Sagens Behandling i Salen at motivere sine Forslag.

Et Mindretal (Holch, D. Scavenius, Scharling og Scheel) vilde vel i og for sig foretrække at blive staaende ved den Stillelse, som Lovforslaget har modtaget i Landstinget, men har dog kunnet gaa med til Flertallets Affattelse af Lovforslaget, forsaavidt denne gaar ud paa at hævde en Pligt for alle Sygekasser til at give Oplysning om deres Love og Medlemsantal m. v., samt paa at hjemle en offentlig Anerkendelse for Sygekasser, som ikke kunne faa Understøttelse af det offentlige, men har i Hovedpunktet, Spørgsmaalet om Størrelsen af det Tilskud, der saaledes kan blive visse Sygekasser til Del, ikke kunnet tiltræde Flertallets Forslag, der gaar langt

ud over, baade hvad der er vedtaget af Landstinget, og hvad der er foreslaaet af Sygekasse-Kommissionen. Mindretallet er af den Formening, at der ikke er Grund til at gaa ud over et Tilskud, svarende til det halve af Medlemsbidragene, og det finder det meget betænkeligt at lægge hele denne Byrde over paa Statskassen, til hvilken der nu ogsaa stilles meget betydelige Krav til beslagtede Formaal, saasom Alderdomsforsørgelse for ubemidlede, medmindre der samtidig anvises den særlige Midler hertil. Da der nu alt i en af Folketinget vedtagne Lov er disponeret over det hele Udbytte af en eventuel Ulfat, har Mindretallet foreslaaet at lade Henviisningen til denne udgaa af den af Landstinget vedtagne Bestemmelse, og gøre det hele Tilskuds Overtagelse af Statskassen afhængig af en Forhøjelse af Brændevinsbrændingsafgiften. (Underændringsforslag Nr. 7).

Overfor den ringe Udfigt, som der synes at være til en Forstaaelse om dette Hovedpunkt, tillægger Mindretallet de øvrige Uoverensstemmelser imellem det og Flertallet en mere underordnet Betydning og anser det ikke for umuligt, at der i alt Fald om flere af dem vilde kunne naas til en Overenskomst. Men paa Sagens nærværende Trin have vi anset det for rigtigst kun at gøre Jaa og Lidet indgribende reelle Ændringer i det af Landstinget vedtagne Lovforslag, og have derfor til Flertallets Affattelse stillet en Række Underændringsforslag, sigtende til at opretholde Landstingets Afgørelse af en Række omtvistede Spørgsmaal, bortset fra, at vor Fastholden af Kommunernes Pligt til i alt Fald foreløbig at yde Tilskud har nødvendiggjort Underændringen under Nr. 9.

Vi have saaledes ikke kunnet slutte os til Flertallets Forslag om, at der af Statskassen skal ydes et aarligt Tilskud til Beskyrelsesudgifter for de anerkendte, men ikke understøttede Sygekasser (Underændring Nr. 1), og heller ikke til Forslaget om under en vis Betingelse at give Sygekasser med mindre